

. . . đưa đưa n nh&# ng ân h&# n v&# sau khi đưa t n&# c r&# i vào tay c&# ng s&# n.

N&# u m&# i ng&# i trong đ&# i s&# ng này có đ&# c m&# t &# c m&# , thì &# c m&# c&# a tôi là s&# đ&# c g&# p l&# i m&# tôi trong cu&# c s&# ng này, đ&# tôi đ&# c c&# m l&# y đôi bàn tay g&# y gu&# c c&# a m&# mà nói v&# i bà là tôi yêu bà l&# m. Và đ&# tôi và anh em tôi đ&# c đáp đ&# n công &# n sinh đ&# ng c&# a m&# , đ&# c chăm sóc h&# u h&# m&# lúc bà tu&# i x&# chi&# u. Nói đ&# n m&# tôi thì tôi không k&# h&# t đ&# c nh&# ng đi&# u mà tôi ân h&# n vì tu&# i nh&# đã không tr&# n v&# n trong ý tình v&# i m&# mà ch&# bi&# t nh&# n tình m&# cho mình m&# t cách vô t&# .

Năm nay T&# t v&# , nhìn các con là tôi l&# i nh&# đ&# n m&# tôi vô cùng, vì qua các con tôi th&# y l&# i đ&# c tôi nh&# ng ngày còn bé th&# cho đ&# n lúc l&# n, lúc nào tôi cũng th&# t h&# n nhiên trong vòng tay che ch&# c&# a m&# . Dù u r&# ng b&# tôi m&# t s&# m nh&# ng m&# tôi đã t&# o t&# n cáng đáng chuy&# n gia đình, lo l&# ng cho 11 anh em chúng tôi có đ&# c nh&# ng ngày tháng bình yên, h&# nh phúc. M&# tôi m&# t ng&# i ph&# n đ&# n gi&# n su&# t đ&# i ch&# bi&# t có ch&# ng con. Ai ti&# p xúc m&# t l&# n cũng đ&# u quý m&# n m&# tôi vì b&# n tính hi&# n lành, chân th&# t và thân thi&# n c&# a bà. Bà luôn luôn giúp m&# i ng&# i và đó cũng là m&# t đ&# c tính khác khi&# n nh&# ng ng&# i lao đ&# ng trong xóm r&# t kính tr&# ng, tin t&# ng, và luôn tìm đ&# n bà khi h&# c&# n đ&# c s&# giúp đ&# . M&# tôi là m&# t ph&# n xinh đ&# p, phúc h&# u, duyên dáng, vui v&# khi&# n cho m&# y ông th&# ng gia r&# t có c&# m tình. Sau khi b&# tôi m&# t đã có đôi ng&# i ng&# ý ti&# n t&# i v&# i bà và s&# n sàng lo l&# ng cho anh em chúng tôi nh&# ng bà t&# ch&# i vì các anh tôi không đ&# ng ý.

M&# i đ&# T&# t v&# , m&# tôi đ&# u mi&# t mài bên chi&# c máy may, c&# g&# ng hoàn t&# t tr&# c Giao th&# a cho các con nh&# ng b&# đ&# m&# i đ&# ch&# ng đi&# n trong ba ngày T&# t. Sau khi cúng Giao th&# a bà m&# c áo dài r&# i nhà xu&# t hành theo h&# ng mà bà tin là s&# đem may m&# n đ&# n cho gia đình trong năm m&# i. Bà ghé nhà bác và c&# u tôi đ&# xông l&# c lì xì các cháu đ&# u năm xong là tr&# v&# nhà xông l&# c l&# y nhà. Trong nhà tôi thì m&# i ng&# i đã m&# c s&# n áo m&# i ch&# đ&# i bà b&# c qua ng&# ng c&# a nhà là đưa nhau ch&# y ra chúc m&# ng m&# và đ&# c bà lì xì th&# t là vui. Trong nhà ti&# ng nh&# c Xuân vang lên, tr&# c c&# a nhà là nh&# ng ti&# ng pháo n&# đ&# n m&# ng năm m&# i, c&# nh t&# ng th&# t đ&# m&# m, t&# ng b&# ng.

Thành phố Saigon nháng ngày đáu xuân trác năm 1975 thát nhán nháp, kháp nái các nhóm ngáoi quáy quán cái nói vang vang, nháng đám đông chái báu cua cá cáp, thôn xóm đán phá pháng, xác pháo trái đá, thám đáng, nháng đoàn lân, ông đáa, chiáng tráng xáp xánh. Saigon nháng ngày đó không có không khí chián tranh, và đó cũng là mát thiáu sót vô tình cáa nháng ngáoi thành phố đã đáa đán nháng ân hận vá sau khi đát nác rái vào tay cáng sán.

Ngày vát bián ra đi sau năm 1975 tôi ván còn nhá đái, trác ngày ra đi, nháng đêm nám cánh má, tôi chá biát ôm má mà khóc, không nói đác đáu gì. Trác khi mát má tôi có báo tôi trá vá Viát Nam thăm gia đình, nháng lúc đó tôi lái không muán trá vá thăm đát nác đái chá đá cáng sán mà luôn kháng đánh là sá gáp lái má và các anh em bên Má qua giáy tá đoàn tá gia đình. Cho đán khi má tôi bát ngá mát, lúc đó tôi thát chái vái, đau đán vì không hình dung đác sá viác đó lái xáy ra cho má tôi, và tôi đã không đác đá bên cánh má trong nháng phút giây cuái. Ánh mát hián hoà và ná cái bao dung cáa má tôi có lá mãi mãi là hình ánh tôi không bao giá quên. Má cáa tôi có lá cũng giáng nhá bao ngáoi Má Viát Nam khác suát đái chá táo tán lo cho con trá.

Tát năm nay tái Viát Nam báo chí nói vá nháng nông dân mát mùa, nháng công nhân bá chá quát ná tián láng máy tháng lián. Không có tián, không có láng thì không có tát, không tián trá tián nhà, tián ăn, sáng khá lát. Nác mát các bà má lẫn dài khi nói vá gia đình, vá các con, vá ngáoi thân. Các phóng viên cũng nói vá nháng công nhân bá thát nghiáp trong đó có nháng bà má trá không biát táng lai rái sá ra sao. Ôi nháng bà má Viát Nam ngám ngùi, khán khó.

Tát năm nay đái sáng khó khăn, thiên tai, kháng hoáng kinh tá toàn cáu. Nháng bà má Viát Nam đái chá đá tài tham nháng chác hán cuác sáng sá có nhiáu hán nháng nái lao đao, đau khá. Tháng nhá má, tôi cáu nguyán cho đát nác Viát Nam sá sá má có mát ngày mai tá do dân chá, đá nháng ná cái cáa nháng ngáoi má Viát Nam lái trá vá bên gia đình, bên hánh phúc cáa nháng đàn con đái.

Viát cho ngày Valentine, kính dâng linh hồn má yêu tháng.